

Bruksela, 4 marca 2019 r.
(OR. en)

7075/19

PUBLIC 10
INF 39

NOTA

Dotyczy: MIESIĘCZNY WYKAZ AKTÓW RADY – LISTOPAD 2018 R.

Niniejszy dokument zawiera wykaz aktów¹ przyjętych przez Radę w listopadzie 2018 r.²³

Niniejszy dokument zawiera informacje odnoszące się do przyjęcia aktów ustawodawczych, w tym:

- datę przyjęcia,
- odnośne posiedzenie Rady,
- numer przyjętego dokumentu,
- odniesienie do Dziennika Urzędowego,
- obowiązujące zasady głosowania, wyniki głosowania oraz, w stosownych przypadkach, wyjaśnienia dotyczące głosowania i oświadczenia opublikowane w protokole posiedzenia Rady.

¹ Dla ułatwienia podano także „skrótowe tytuły” stosowane w porządkach posiedzeń Rady (zaznaczono je *kursywą*).

² Z wyjątkiem niektórych aktów o ograniczonym zakresie stosowania, takich jak decyzje proceduralne, mianowania, decyzje organów utworzonych na podstawie umów międzynarodowych, szczegółowe decyzje budżetowe itd.

³ W przypadku aktów ustawodawczych przyjętych w drodze zwykłej procedury ustawodawczej może wystąpić różnica między datą posiedzenia Rady, na którym dany akt prawny został przyjęty, a faktyczną datą przedmiotowego aktu, jako że akty ustawodawcze przyjmowane w drodze zwykłej procedury ustawodawczej uważa się za przyjęte dopiero wtedy, gdy zostaną podpisane zarówno przez przewodniczącego Rady, jak i przez przewodniczącego Parlamentu Europejskiego oraz sekretarzy generalnych obydwu instytucji.

Niniejszy dokument zawiera także informacje dotyczące przyjęcia aktów o charakterze nieustawodawczym, które Rada postanowiła podać do wiadomości publicznej.

Niniejszy dokument jest także dostępny na stronie internetowej Rady pod adresem:

[Miesięczne wykazy aktów Rady \(aktów\) – Consilium](#)

Dokumenty wymienione w wykazie są dostępne w publicznym rejestrze dokumentów Rady pod adresem: [Dokumenty i publikacje – Consilium](#)

Niniejszy dokument służy wyłącznie celom informacyjnym. Autentyczne są jedynie protokoły posiedzeń Rady. Są one dostępne na stronie internetowej Rady pod adresem: [Protokoły posiedzeń Rady – Consilium](#)

INFORMACJE NA TEMAT AKTÓW PRZYJĘTYCH PRZEZ RADĘ W LISTOPADZIE 2018 R.

3646. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (Sprawy Gospodarcze i Finansowe), które odbyło się w Brukseli w dniu 6 listopada 2018 r.

AKTY USTAWODAWCZE

AKT	DOKUMENT	ZASADA GŁOSOWANIA	GŁOSY
<i>Wizy dla obywateli państw trzecich (ujednolicenie)</i> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1806 z dnia 14 listopada 2018 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu. Dz.U L 303 z 28.11.2018, s. 39–58	50/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
<i>Rozporządzenie o Eurojuście</i> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1727 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) oraz zastąpienia i uchylecia decyzji Rady 2002/187/WSiSW Dz.U L 295 z 21.11.2018, s. 138–183	37/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: państw nieuczestniczących: DK, IE, UK

Oświadczenie Komisji

Komisja ubolewa nad tym, że w szeregu punktów współprawodawcy postanowili odejść od podejścia przyjętego we wspólnym oświadczeniu Parlamentu Europejskiego, Rady UE i Komisji Europejskiej w sprawie zdecentralizowanych agencji z dnia 19 lipca 2012 r. bez przedstawienia koniecznego uzasadnienia. Dotyczy to w szczególności liczby przedstawicieli Komisji w kolegium/zarządzie oraz procedury powoływania i odwoływania dyrektora administracyjnego Eurojustu. Komisja dokona oceny skutków tych odstępstw dla funkcjonowania Agencji przy odpowiedniej okazji. Odstępstwa te nie powinny być traktowane jako precedens dla innych agencji.

<i>Rozporządzenie o zabezpieczeniu i konfiskacie</i> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1805 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie wzajemnego uznawania nakazów zabezpieczenia i nakazów konfiskaty Dz.U L 303 z 28.11.2018, s. 1–38	38/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: państw nieuczestniczących: DK, IE
<i>Przegląd dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych (AVMS)</i> Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1808 z dnia 17 listopada 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2010/13/UE w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych) ze względu na zmianę sytuacji na rynku Dz.U L 303 z 28.11.2018, s. 69–92	33/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: państw, które głosowały przeciw: CZ, DK, IE, NL, FI wstrzymały się od głosu: LU, UK
Oświadczenie Łotwy Republika Łotewska zwraca uwagę na fakt, że sformułowanie prawne „veikt uzņēmējdarbību” użyte w łotewskiej wersji językowej przedmiotowej dyrektywy w związku z siedzibą dostawców audiowizualnych usług medialnych oznacza „prowadzenie działalności”. Z tego względu różni się zasadniczo od prawnego znaczenia sformułowania „to be established” (mieć siedzibę) zastosowanego w anglojęzycznej wersji tekstu i w przekładach na inne języki. Republika Łotewska zwraca uwagę na fakt, że niespójne i niedokładne stosowanie tak podstawowych terminów prawnych powoduje brak pewności prawa, co może mieć trudne do przewidzenia konsekwencje. Nie tylko zagraża zakłóceniem prawnej równowagi wersji językowych dyrektywy, ale może także prowadzić do braku pewności prawa i różnic w wykładni prawnej podczas transpozycji przedmiotowej dyrektywy do prawa krajowego państw członkowskich. Mogłoby się to okazać szczególnie problematyczne w kontekście usług transgranicznych, w tym usług na żądanie i platform udostępniania wideo. Republika Łotewska odnotowuje, że angielskie sformułowanie „to be established” w podobnym kontekście pojawia się w art. 49 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, gdzie jest tłumaczone na łotewski jako „izveidot”. Choć wyrażenie „izveidot” jest zbliżone znaczeniowo do posiadania siedziby przez przedsiębiorstwo, proponujemy stosować termin „dibināt” (zakładać), który jest właściwszym odpowiednikiem i zapobiegłby błędnej interpretacji oraz brakowi pewności prawa. Republika Łotewska zamierza rozpocząć procedurę sprostowania przedmiotowej dyrektywy, by zapewnić spójne i prawidłowe stosowanie terminologii.			

Wspólne oświadczenie Finlandii, Irlandii i Niderlandów

My, niżej podpisane państwa członkowskie, uważamy propagowanie jednolitego rynku cyfrowego za bardzo istotne i uznajemy potrzebę przeglądu ram regulacyjnych audiowizualnych usług medialnych, by uwzględnić zmiany na rynku oraz ewolucję konsumpcji i technologii.

Ochrona małoletnich przed szkodliwymi treściami oraz ochrona wszystkich obywateli przed nienawiścią same w sobie stanowią uzasadniony cel. Jak jednak stale wskazywano podczas negocjacji, dyrektywa o audiowizualnych usługach medialnych nie jest właściwym miejscem, by regulować platformy udostępniania wideo, gdyż pozostały zakres dyrektywy obejmuje tylko te audiowizualne usługi medialne, za których treść dostawca usług ponosi odpowiedzialność redakcyjną. Proponowane uregulowanie platform udostępniania wideo byłoby trudno kontrolować; mogłoby ono też spowodować niepożądane skutki uboczne i nieproporcjonalne obciążenie administracyjne. Zamiast na nadmiernej regulacji platform udostępniania wideo należałoby raczej zdecydowanie skupić się na propagowaniu umiejętności krytycznego korzystania z mediów i upowszechnianiu edukacji medialnej w państwach członkowskich.

Uważamy, że ten brak jasności w połączeniu z brakiem oceny skutków i solidnych dowodów empirycznych mógłby negatywnie wpłynąć na pewność prawa konieczną, by regulatorzy i branża audiowizualna mogli wdrażać przepisy w sposób jasny, spójny i skuteczny oraz by w branży tej możliwe były innowacje. Sytuacja ta może również zagrozić możliwości korzystania przez europejskich obywateli z ich praw podstawowych, a w szczególności z wolności wypowiedzi.

Z powodów wymienionych powyżej i przywołanych podczas negocjacji dotyczących tego wniosku będziemy głosować przeciwko przyjęciu przedmiotowej dyrektywy jako punktu I na posiedzeniu Coreperu w dniu 24 października 2018 r. i jako punktu A na posiedzeniu Rady w dniu 6 listopada 2018 r. (PE-CONS 33/18). Finlandia, Irlandia i Niderlandy zwracają się do Sekretariatu Generalnego Rady o włączenie niniejszego oświadczenia do stosownych protokołów obydwu tych posiedzeń.

<i>Dyrektywa VAT wydłużająca okres stosowania fakultatywnego mechanizmu odwrotnego obciążenia i mechanizmu szybkiego reagowania</i> Dyrektywa Rady (UE) 2018/1695 z dnia 6 listopada 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do okresu stosowania fakultatywnego mechanizmu odwrotnego obciążenia w związku z dostawami niektórych towarów i usług podatnych na oszustwa oraz mechanizmu szybkiego reagowania na oszustwa związane z VAT Dz.U L 282 z 12.11.2018, s. 5–7	12033/18	jednomyślność	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
<i>Dyrektywa o stawkach VAT na e-publikacje</i> Dyrektywa Rady (UE) 2018/1713 z dnia 6 listopada 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do stawek podatku od wartości dodanej stosowanego do książek, gazet i czasopism Dz.U L 286 z 14.11.2018, s. 20–21	12657/18	jednomyślność	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
<i>Decyzja Rady zatwierdzająca zewnętrznych biegłych rewidentów Lietuvos bankas</i> Decyzja Rady (UE) 2018/1664 z dnia 6 listopada 2018 r. zmieniająca decyzję 1999/70/WE dotyczącą zewnętrznych biegłych rewidentów krajowych banków centralnych w odniesieniu do zewnętrznych biegłych rewidentów Lietuvos bankas Dz.U L 278 z 8.11.2018, s. 22–22	13067/18
<i>Decyzja wykonawcza Rady upoważniająca Słowenię do dalszego stosowania zwolnienia z podatku VAT w odniesieniu do podatników, których roczny obrót nie przekracza 50 000 EUR</i> Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/1700 z dnia 6 listopada 2018 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/54/UE w sprawie upoważnienia Republiki Słowenii do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej Dz.U L 285 z 13.11.2018, s. 78–79	12984/18
<i>Konkluzje w sprawie sprawozdania specjalnego ETO nr 13/2018 o przeciwdziałaniu radykalizacji postaw prowadzącej do terroryzmu</i> Konkluzje Rady w sprawie sprawozdania specjalnego nr 13/2018 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego pt. „Przeciwdziałanie radykalizacji postaw prowadzącej do terroryzmu – Komisja odpowiedziała na potrzeby państw członkowskich, ale nie uniknęła pewnych niedociągnięć dotyczących koordynacji i oceny”	13901/18
<i>Zalecenie z oceny Schengen: zarządzanie granicą zewnętrzną przez Chorwację</i> Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2017 r. oceny dotyczącej spełnienia przez Chorwację warunków niezbędnych do stosowania dorobku Schengen w dziedzinie zarządzania granicami zewnętrznymi (ponowna wizyta)	13902/18
<i>Środki ograniczające wobec Wenezueli – przegląd – decyzja i rozporządzenie wykonawcze</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1656 z dnia 6 listopada 2018 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2017/2074 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Burundi Dz.U L 276 z 7.11.2018, s. 10–11	13014/18

<i>Środki ograniczające wobec Wenezueli – przegląd – decyzja i rozporządzenie wykonawcze</i> Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2018/1653 z dnia 6 listopada 2018 r. wykonujące rozporządzenie (UE) 2017/2063 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli Dz.U L 276 z 7.11.2018, s. 1–2	13016/18
<i>Środki ograniczające wobec Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej – transpozycja sankcji ONZ – decyzja wykonawcza i rozporządzenie wykonawcze</i> Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2018/1657 z dnia 6 listopada 2018 r. w sprawie wykonania decyzji (WPZiB) 2016/849 dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej Dz.U L 276 z 7.11.2018, s. 12–18	13089/18
<i>Środki ograniczające wobec Koreańskiej Republiki Ludowo-Demokratycznej – transpozycja sankcji ONZ – decyzja wykonawcza i rozporządzenie wykonawcze</i> Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2018/1654 z dnia 6 listopada 2018 r. dotyczące wykonania rozporządzenia (UE) 2017/1509 w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej Dz.U L 276 z 7.11.2018, s. 3–8	13092/18
<i>Europejskie Kolegium Bezpieczeństwa i Obrony (budżet 2019 – decyzja)</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1655 z dnia 6 listopada 2018 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2016/2382 w sprawie ustanowienia Europejskiego Kolegium Bezpieczeństwa i Obrony (EKBiO) Dz.U L 276 z 7.11.2018, s. 9–9	12652/18
<i>Kredyty eksportowe – decyzja Rady dotycząca stanowiska UE w sprawie kolei na posiedzeniu uczestników Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych</i> Decyzja Rady w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na 140. posiedzeniu uczestników Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych dotyczącym przyjęcia decyzji w sprawie rozszerzenia zakresu załącznika V do Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych	11447/18

<i>Kredyty eksportowe – decyzja Rady dotycząca stanowiska UE odnoszącego się do Turcji na posiedzeniu uczestników Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych</i> Decyzja Rady w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na posiedzeniu uczestników Porozumienia w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych	11957/18
Oświadczenie Republiki Cypryjskiej Cypr nie jest w stanie wyrazić zgody na wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie wniosku Turcji o uczestnictwo w Porozumieniu [OECD] w sprawie oficjalnie wspieranych kredytów eksportowych. Ramy negocjacyjne dotyczące negocjacji akcesyjnych Turcji, które zostały jednomyślnie przyjęte przez Radę w październiku 2005 r., zobowiązują Turcję m.in. do stopniowego dostosowywania jej polityki wobec państw trzecich oraz stanowisk w ramach organizacji międzynarodowych (w tym w stosunku do przynależności do tych organizacji i układów wszystkich państw członkowskich UE) do polityk i stanowisk przyjętych przez Unię i jej państwa członkowskie. Turcja rażąco naruszyła to zobowiązanie, prowadząc politykę systematycznego wetowania członkostwa Cypru w różnych organizacjach międzynarodowych, w tym w Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD). W tym konkretnym przypadku Turcja nieustająco głosuje przeciwko wnioskowi Cypru o członkostwo w OECD od 1995 r. Pomimo wielokrotnych wezwań ze strony UE, stanowisko Turcji nadal powoduje wykluczenie państwa członkowskiego UE z powodów politycznych i stwarza przeszkody w sprawnym funkcjonowaniu OECD. Ponadto, zarówno ramy negocjacyjne, jak i zmienione w lutym 2008 r. partnerstwo dla członkostwa zawarte między UE a Turcją, zawierają skierowane do tego państwa wezwanie, by w sposób pełny i niedyskryminacyjny wdrożyło protokół dodatkowy do unii celnej oraz unormowało stosunki ze wszystkimi państwami członkowskimi UE, w tym z Republiką Cypryjską. Przypomina się także, że zgodnie z deklaracją z 21 września 2005 r. obowiązek uznania przez Turcję wszystkich państw członkowskich, w tym Republiki Cypryjskiej, jest niezbędnym elementem procesu akcesyjnego Turcji. Pomimo przedstawionych powyżej jednoznacznych zobowiązań i ponawianych wezwań UE do ich poszanowania, Turcja nadal sprzeciwia się członkostwu Cypru w organizacjach międzynarodowych, w tym w OECD, odmawia stosowania protokołu dodatkowego wobec Republiki Cypryjskiej oraz nie podjęła żadnych działań w celu unormowania swoich stosunków z nią. Z tych powodów oraz z uwagi na uporczywe rażące niewypelnianie przez Turcję jej zobowiązań wobec UE i jej państw członkowskich, Republika Cypryjska zmuszona jest głosować przeciwko przyjęciu przedmiotowej decyzji Rady.	

<i>Decyzja Rady o stanowisku UE w ramach wspólnego komitetu ustanowionego Umową ramową UE–Australia: regulamin wewnętrzny wspólnego komitetu</i> Decyzja Rady (UE) 2018/1714 z dnia 6 listopada 2018 r. w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na podstawie Umowy ramowej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Australią, z drugiej strony, w odniesieniu do regulaminu Wspólnego Komitetu oraz przyjęcia zakresu uprawnień podkomitetów i grup roboczych Dz.U L 286 z 14.11.2018, s. 22–29	12606/18
<i>Decyzja Rady o stanowisku Unii co do projektu norm CESNI (kwalifikacje zawodowe)</i> Decyzja Rady (UE) 2018/1663 z dnia 6 listopada 2018 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Komitetu ds. Opracowywania Norm w Żegludze Śródlądowej oraz na forum Centralnej Komisji ds. Żeglugi po Renie w odniesieniu do przyjęcia europejskich standardów w zakresie kwalifikacji zawodowych w żegludze śródlądowej Dz.U L 278 z 8.11.2018, s. 20–21	12437/18
<i>Decyzja Rady o stanowisku Unii co do projektu norm CESNI (wymagania techniczne)</i> Decyzja Rady w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w Komisji Mieszanej UE-CTC ustanowionej Konwencją z dnia 20 maja 1987 r. o wspólnej procedurze tranzytowej, w odniesieniu do zmian przedmiotowej Konwencji Dz.U L 282 z 12.11.2018, s. 13–14	13285/18
<i>Decyzja Rady o stanowisku UE w komitetach UNECE (listopad 2018)</i> DECYZJA RADY w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w odpowiednich komitetach Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych w odniesieniu do wniosków dotyczących modyfikacji regulaminów ONZ nr 3, 4, 6, 7, 11, 14, 16, 17, 19, 23, 24, 27, 29, 34, 37, 38, 43, 44, 46, 48, 50, 53, 60, 67, 69, 70, 74, 77, 83, 86, 87, 91, 94, 95, 98, 99, 100, 101, 104, 105, 110, 112, 113, 119, 121, 123, 128, 129, 132 i 137 oraz ogólnych przepisów technicznych ONZ nr 9, a także w odniesieniu do wniosków dotyczących trzech nowych regulaminów ONZ Dz.U L 37 z 8.2.2019, s. 120–126	13073/18

Decyzja Rady w sprawie stanowiska Unii na forum Międzynarodowej Organizacji ds. Winorośli i Wina (Urugwaj, 23 listopada 2018 r.) Decyzja Rady określająca stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii w odniesieniu do niektórych rezolucji, które będą przedmiotem głosowania na 16. posiedzeniu Zgromadzenia Ogólnego Międzynarodowej Organizacji ds. Winorośli i Wina (OIV), które odbędzie się w Punta del Este (Urugwaj) w dniu 23 listopada 2018 r.		13163/18	
Decyzja Rady w sprawie zawarcia umowy o współpracy naukowo-technicznej z Królestwem Marokańskim dotyczącej partnerstwa w dziedzinie badań i innowacji w regionie Morza Śródziemnego (PRIMA) Decyzja Rady w sprawie podpisania w imieniu Unii Umowy o współpracy naukowo-technicznej między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim, określającej warunki uczestnictwa Królestwa Marokańskiego w partnerstwie w dziedzinie badań i innowacji w regionie Morza Śródziemnego (PRIMA)		6534/18	
Konkluzje Rady w sprawie statystyk UE		13865/18	
Konkluzje Rady w sprawie finansowania działań w związku ze zmianą klimatu – COP 24		13864/18	
3647. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (Sprawy zagraniczne/Handel), które odbyło się w Brukseli w dniu 9 listopada 2018 r.			
AKTY USTAWODAWCZE			
AKT	DOKUMENT	ZASADA GŁOSOWANIA	GŁOSY
Przeniesienie Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1717 z dnia 14 listopada 2018 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 w odniesieniu do siedziby Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U L 291 z 16.11.2018, s. 1–2	39/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: państw, które wstrzymały się od głosu: UK

Oświadczenie Rady

Przypominając o zobowiązaniu Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji do prowadzenia szczerej i przejrzystej współpracy oraz w związku z procedurą realizowaną w celu przeniesienia siedzib EMA i EUNB, która została przewidziana na potrzeby aktualnej sytuacji i nie stanowi precedensu dla lokalizacji siedzib agencji w przyszłości;

przypominając o Traktatach, Rada potwierdza, jak ważna jest rozszerzona wymiana informacji już na wstępnych etapach przyszłych procedur związanych z lokalizacją agencji.

Taka wczesna wymiana informacji ułatwiłaby wszystkim trzem instytucjom wykonanie ich praw wynikających z Traktatów za pośrednictwem odnośnych procedur.

Rada odnotowuje apel Parlamentu Europejskiego o jak najszybsze dokonanie rewizji wspólnego oświadczenia z 2012 r. w sprawie zdecentralizowanych agencji i wspólnego podejścia do tych agencji. Na początek zwraca się do Komisji, aby do kwietnia 2019 r. przedstawiła dokładną analizę wykonania wspólnego oświadczenia i wspólnego podejścia w zakresie lokalizacji agencji zdecentralizowanych. Analiza ta byłaby podstawą do ustalenia dalszych działań w związku z wdrożeniem procedury takiej rewizji.

Przeniesienie Europejskiej Agencji Leków

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1718 z dnia 14 listopada 2018 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 726/2004 w odniesieniu do siedziby Europejskiej Agencji Leków (Tekst mający znaczenie dla EOG)
Dz.U L 291 z 16.11.2018, s. 3–4

40/18

większość
kwalifikowana

wszystkie państwa
członkowskie głosowały
za przyjęciem aktu
z wyjątkiem:
państw, które głosowały
przeciw: IT
wstrzymały się od głosu:
UK

Oświadczenie Rady

Przypominając o zobowiązaniu Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji do prowadzenia szczerej i przejrzystej współpracy oraz w związku z procedurą realizowaną w celu przeniesienia siedzib EMA i EUNB, która została przewidziana na potrzeby aktualnej sytuacji i nie stanowi precedensu dla lokalizacji siedzib agencji w przyszłości;

przypominając o Traktatach, Rada potwierdza, jak ważna jest rozszerzona wymiana informacji już na wstępnych etapach przyszłych procedur związanych z lokalizacją agencji.

Taka wczesna wymiana informacji ułatwiłaby wszystkim trzem instytucjom wykonanie ich praw wynikających z Traktatów za pośrednictwem odnośnych procedur.

Rada odnotowuje apel Parlamentu Europejskiego o jak najszybsze dokonanie rewizji wspólnego oświadczenia z 2012 r. w sprawie zdecentralizowanych agencji i wspólnego podejścia do tych agencji. Na początek zwraca się do Komisji, aby do kwietnia 2019 r. przedstawiła dokładną analizę wykonania wspólnego oświadczenia i wspólnego podejścia w zakresie lokalizacji agencji zdecentralizowanych. Analiza ta byłaby podstawą do ustalenia dalszych działań w związku z wdrożeniem procedury takiej rewizji.

Oświadczenie Włoch

Włochy nie mogą poprzeć proponowanej zmiany rozporządzenia (WE) 726/2004 w odniesieniu do siedziby Europejskiej Agencji Leków (EMA). Jak wykazano w sprawie wniesionej przed Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej 30 stycznia 2018 r. (sprawa C59/18), rząd Włoch uważa, że decyzja przyjęta przy okazji posiedzenia Rady Unii Europejskiej (do Spraw Ogólnych) 20 listopada 2017 r. i ustalająca Amsterdam jako nową siedzibę EMA, jest wadliwa z powodu nadużycia uprawnień polegającego na nienależytym przeprowadzeniu dochodzenia i poważnym zniekształceniu faktów, z racji niedokładnych lub błędnych informacji o charakterystyce i terminie uruchomienia nowej siedziby w Amsterdamie. Zostało to potwierdzone przez fakt, że przeprowadzka do pomieszczeń nowej siedziby (Vivaldi Building) rozpocznie się 16 listopada 2019 r., nie zaś 1 kwietnia 2019 r., jak pierwotnie przewidziano w ofercie holenderskiej i określono w sprawozdaniu Komisji. Ponadto nowe centrum konferencyjne, bardzo istotne dla działalności tej agencji, nie będzie gotowe – jak początkowo przewidziano – 1 kwietnia 2019 r., lecz zostanie udostępnione równocześnie z nowym budynkiem 16 listopada 2019 r.

<i>Nowelizacja rozporządzenia o wspólnych przepisach (zmiana techniczna 2018 – inicjatywa na rzecz zatrudnienia ludzi młodych)</i> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1719 zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1303/2013 w odniesieniu do zasobów na rzecz spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej oraz zasobów na cel „Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia” Dz.U L 291 z 16.11.2018, s. 5–7	57/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
<i>Rozporządzenie o eu-LISA</i> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1726 w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Zarządzania Operacyjnego Wielkoskalowymi Systemami Informatycznymi w Przestrzeni Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości (eu-LISA), zmiany rozporządzenia (WE) 1987/2006 i decyzji Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylenia rozporządzenia (UE) 1077/2011 Dz.U L 295 z 21.11.2018, s. 99–137	29/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: państw, które wstrzymały się od głosu: UK państw nieuczestniczących: DK, IE
Oświadczenie Komisji Komisja ubolewa nad tym, że w szeregu kwestii współprawodawcy postanowili odejść od wspólnego oświadczenia Parlamentu Europejskiego, Rady UE i Komisji Europejskiej w sprawie zdecentralizowanych agencji bez przedstawienia koniecznego uzasadnienia. Odnosi się to w szczególności do wszelkich odstępstw od procedury powoływania i odwoływania dyrektora wykonawczego eu-LISA, w przypadku których nie podano żadnego uzasadnienia i które stwarzają zagrożenie dla samodzielności agencji, a także odstępstw od procedury automatycznego przedłużania kadencji dyrektora wykonawczego. Komisja wyraża również ubolewanie z powodu odstępstwa od wspólnego oświadczenia w odniesieniu do procesu przeprowadzania ogólnej oceny agencji, które to odstępstwo może mieć wpływ na niezależność Komisji w przeprowadzaniu tej oceny. Komisja zasięgnie opinii zarządu w ramach ogólnych konsultacji z zainteresowanymi stronami. Komisja dokona oceny skutków tych odstępstw dla funkcjonowania agencji przy odpowiedniej okazji. Odstępstwa te nie powinny być traktowane jako precedens dla innych agencji.			
<i>Rozporządzenie o swobodnym przepływie danych</i> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1807 z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie ram swobodnego przepływu danych nieosobowych w Unii Europejskiej (Tekst mający znaczenie dla EOG.) Dz.U L 303 z 28.11.2018, s. 59–68	53/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu

3648. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (Sprawy Ogólne), które odbyło się w Brukseli w dniu 12 listopada 2018 r.**AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM**

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
<i>Zalecenie z oceny Schengen: granice zewnętrzne Hiszpanii</i> Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2017 r. oceny dotyczącej stosowania przez Hiszpanię dorobku Schengen w dziedzinie zarządzania granicami zewnętrznymi	13548/18
<i>Zalecenie z oceny Schengen: granice zewnętrzne Szwajcarii</i> Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku przeprowadzonej w 2018 r. oceny dotyczącej stosowania przez Szwajcarię dorobku Schengen w dziedzinie zarządzania granicami zewnętrznymi	13550/18
<i>Decyzja Rady w sprawie wkładów na EFR: pułap na 2020, roczna kwota na 2019, pierwsza transza na 2019, prognoza na lata 2021–2022</i> Decyzja Rady (UE) 2018/1715 z dnia 12 listopada 2018 r. w sprawie wkładów finansowych wpłacanych przez państwa członkowskie na rzecz Europejskiego Funduszu Rozwoju, w tym pułapu na 2020 r., rocznej kwoty na 2019 r., pierwszej raty za 2019 r. oraz indykatywnej, niewiążącej prognozy dotyczącej spodziewanych rocznych kwot wkładów na lata 2021 i 2022 Dz.U L 286 z 14.11.2018, s. 30–32	13344/18
Oświadczenie Zjednoczonego Królestwa Zjednoczone Królestwo nadal oczekuje na odpowiedź na obawy wyrażone w sierpniu na szczeblu politycznym, w tym w piśmie sekretarza stanu ds. rozwoju międzynarodowego z dnia 23 sierpnia 2018 r. skierowanym do Komisji, dotyczące traktowania podmiotów brytyjskich w procedurach przetargowych w ramach programów UE. Kwestia ta ma kluczowe znaczenie i wywiera niepotrzebny negatywny wpływ na obecne i planowane programowanie w zakresie rozwoju. Działania Komisji stwarzają ryzyko, że beneficjenci unijnej pomocy rozwojowej nie będą mieć dostępu – w drodze otwartej i uczciwej konkurencji – do najlepszej dostępnej wiedzy fachowej, gdyż organizacje ze Zjednoczonego Królestwa są zniechęcane do stawiania do przetargów na realizację programów. Mamy obowiązek rozliczyć się przed parlamentem Zjednoczonego Królestwa, wykazując, że środki w ramach brytyjskiej pomocy rozwojowej dla zagranicy są wydawane w sposób efektywny i przynoszą skutki warte swoich nakładów, co odnosi się także do partnerów świadczących brytyjską oficjalną pomoc rozwojową. Oczekujemy na zapewnienia ze strony Komisji, w tym czasie rząd Zjednoczonego Królestwa nie jest w stanie zagłosować za przyjęciem decyzji Rady w sprawie wkładów na EFR.	

Decyzja Rady o stanowisku UE na COP2 Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci Decyzja Rady (UE) 2018/1730 z dnia 12 listopada 2018 r. dotyczącej stanowiska, które należy zająć w imieniu Unii Europejskiej na drugim posiedzeniu Konferencji Stron Konwencji z Minamaty w sprawie rtęci w związku z przyjęciem wytycznych w sprawie przejściowego składowania rtęci innej niż rtęć odpadowa w sposób bezpieczny dla środowiska, o której mowa w art. 10 ust. 2 i 3 Konwencji Dz.U L 288 z 16.11.2018, s. 7–8		13416/18	
3651. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (ds. Rolnictwa i Rybołówstwa), które odbyło się w Brukseli w dniu 19 listopada 2018 r.			
AKTY USTAWODAWCZE			
AKT	DOKUMENT	ZASADA GŁOSOWANIA	GŁOSY
System informacyjny Schengen (SIS): Rozporządzenie o SIS przy powrotach Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1860 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen do celów powrotu nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich Dz.U L 312 z 7.12.2018, s. 1–13	34/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: państw nieuczestniczących: DK, IE, UK
Oświadczenie Rady w sprawie synergii pomiędzy SIS i innymi systemami informacyjnymi			
Rada uważa, że jak najlepsze wykorzystanie na potrzeby systemu informacyjnego Schengen danych już dostępnych w odpowiednich systemach informacyjnych na szczeblu europejskim mogłoby ułatwić pracę właściwym organom państw członkowskich i ograniczyć obciążenie administracyjne. Na przykład synergia pomiędzy systemem informacyjnym Schengen i przyszłym systemem wjazdu/wyjazdu ułatwiłyby i przyspieszyłyby wymianę informacji w przypadku trafień, które odnoszą się zwłaszcza – ale niewyłącznie – do wpisów w SIS dotyczących powrotu, związanych z obywatelami państw trzecich przekraczającymi granice zewnętrzne państwa członkowskiego: automatyczny mechanizm zgłaszania trafienia pomiędzy tymi systemami mógłby przynieść znaczące korzyści. Rada zwraca się zatem do Komisji Europejskiej, by zbadała jak najszybciej możliwość uzyskania synergii między systemem informacyjnym Schengen i innymi odpowiednimi systemami informacyjnymi UE w obszarze wymiaru sprawiedliwości i spraw wewnętrznych, a zwłaszcza systemem Eurodac i przyszłym systemem wjazdu/wyjazdu, niezależnie od synergii omawianych obecnie w kontekście interoperacyjności.			

Oświadczenie Belgii

Belgia z zadowoleniem przyjmuje potwierdzenie porozumienia politycznego, które wypracowano odnośnie do trzech instrumentów odnoszących się do SIS. System informacyjny Schengen trzeciej generacji usprawni funkcjonowanie systemu i przyczyni się do zwiększenia bezpieczeństwa wewnętrznego państw członkowskich.

Ambitne cele i nowe funkcje SIS muszą zostać wdrożone w państwach członkowskich. Będzie to wymagało przeprowadzenia intensywnych prac przygotowawczych. Dotyczy to zwłaszcza rozporządzenia SIS odnoszącego się do powrotów: w przypadku Belgii oznacza to konieczność przygotowania się do wprowadzania rocznie do systemu informacyjnego Schengen około 35 000 decyzji nakazujących powrót. Jako że chodzi o całkowicie nową funkcjonalność, Belgia wolałaby mieć więcej czasu na wprowadzenie tego nowego obowiązku. Belgia wyraża także żal w związku z obecnymi przepisami dotyczącymi rozpoczęcia eksploatacji, które stanowią, że Komisja będzie musiała ustalić datę przypadającą na trzy lata po wejściu w życie przedmiotowych rozporządzeń, jeżeli spełnione zostaną ustalone warunki. W przypadku gdy w terminie trzech lat warunki te nie zostaną spełnione, Komisja będzie musiała przedstawić wniosek ustawodawczy w celu zmiany tego przepisu. Belgia jest zdania, że lepsze byłoby przyjęcie elastyczniejszego podejścia w celu odstąpienia od zaplanowanego rozpoczęcia eksploatacji na wypadek, gdyby przedmiotowe warunki nie zostały spełnione na czas, a jednocześnie uwzględnienie także doświadczeń i wniosków związanych z rozpoczynaniem eksploatacji poprzednich systemów IT w dziedzinie azylu i migracji (zwłaszcza SIS II).

<i>System informacyjny Schengen (SIS): Rozporządzenie o SIS w odprawach granicznych</i> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1861 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie odpraw granicznych, zmiany konwencji wykonawczej do układu z Schengen oraz zmiany i uchylenia rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 Dz.U L 312 z 7.12.2018, s. 14–55	35/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: państw nieuczestniczących: DK, IE, UK
<i>System informacyjny Schengen (SIS): Rozporządzenie o SIS we współpracy policyjnej</i> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1862 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen (SIS) w dziedzinie współpracy policyjnej i współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, zmiany i uchylenia decyzji Rady 2007/533/WSiSW oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1986/2006 i decyzji Rady i Komisji 2010/261/UE Dz.U L 312 z 7.12.2018, s. 56–106	36/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: państw nieuczestniczących: DK

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
<i>Decyzja Rady o stanowisku UE co do umowy w sprawie pracy załóg pojazdów (AETR)</i> Decyzja Rady (UE) 2018/1926 z dnia 19 listopada 2018 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w grupie ekspertów Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ ds. Umowy europejskiej dotyczącej pracy załóg pojazdów wykonujących międzynarodowe przewozy drogowe Dz.U L 313 z 10.12.2018, s. 13–38	13711/18
<i>Decyzja Rady o stanowisku UE w Międzynarodowej Radzie ds. Oliwy z Oliwek (IOC)</i> Decyzja Rady w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej na forum Rady Członków Międzynarodowej Rady ds. Oliwy z Oliwek (IOC) w odniesieniu do warunków przystąpienia rządu Syrii do Umowy Międzynarodowej w sprawie oliwy z oliwek i oliwek stołowych z 2015 r.	13778/18
<i>Decyzja Rady o stanowisku UE w w Komitecie Stowarzyszenia UE–Ukraina w składzie rozstrzygającym kwestie handlowe</i> Decyzja Rady w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu Stowarzyszenia w składzie rozstrzygającym kwestie dotyczące handlu, utworzonego na mocy Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Ukrainą, z drugiej strony Dz.U L 298 z 21.11.2018, s. 11-14	13499/18
<i>Decyzje w sprawie konwencji z Prüm: decyzja wykonawcza Rady o zautomatyzowanej wymianie danych DNA w Irlandii</i> Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/1801 z dnia 19 listopada 2018 r. w sprawie rozpoczęcia w Irlandii zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych DNA Dz.U L 296 z 22.11.2018, s. 31–32	11282/18

<i>Decyzje w sprawie konwencji z Prüm: decyzja wykonawcza Rady o zautomatyzowanej wymianie danych daktyloskopijnych w Irlandii</i> Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/1839 z dnia 19 listopada 2018 r. w sprawie rozpoczęcia w Irlandii zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych Dz.U L 298 z 23.11.2018, s. 15–16	11265/18
<i>Decyzje w sprawie konwencji z Prüm: decyzja wykonawcza Rady o zautomatyzowanej wymianie danych daktyloskopijnych w Chorwacji</i> Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/1802 z dnia 19 listopada 2018 r. w sprawie rozpoczęcia w Chorwacji zautomatyzowanej wymiany danych w odniesieniu do danych daktyloskopijnych Dz.U L 296 z 22.11.2018, s. 33–34	11284/18
3652. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (do Spraw Zagranicznych), które odbyło się w Brukseli w dniu 19 listopada 2018 r.	
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
<i>Konkluzje o umowie w zakresie cywilnego wymiaru WPBiO</i> Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie ustanowienia umowy w zakresie cywilnego wymiaru WPBiO	14305/18
<i>PESCO: aktualizacja listy projektów (decyzja)</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1797 z dnia 19 listopada 2018 r. zmieniająca i aktualizująca decyzję (WPZiB) 2018/340 ustanawiającą listę projektów do zrealizowania w ramach PESCO Dz.U L 294 z 21.11.2018, s. 18–22	13939/18
Konkluzje Rady w sprawie Etiopii	13960/18
Konkluzje Rady w sprawie Sudanu	13957/18
Konkluzje Rady w sprawie Afganistanu	13823/18
Konkluzje Rady w sprawie Pakistanu	13824/18
<i>Konkluzje o strategii UE na rzecz zwalczania nielegalnej broni palnej, strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji</i> Konkluzje Rady w sprawie przyjęcia Strategii UE na rzecz zwalczania nielegalnej broni palnej, broni strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji do tych rodzajów broni	13581/18

Konkluzje Rady w sprawie dyplomacji wodnej	13991/18
<i>Zwalczanie nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką oraz rozprzestrzeniania takiej broni w państwach członkowskich Ligi Państw Arabskich (decyzja)</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1789 z dnia 19 listopada 2018 r. w sprawie wsparcia zwalczania nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką oraz rozprzestrzeniania takiej broni w państwach członkowskich Ligi Państw Arabskich Dz.U L 293 z 20.11.2018, s. 24–31	13273/18
<i>Wsparcie SEESAC na rzecz realizacji regionalnego planu działania w sprawie zwalczania nielegalnego handlu bronią na Bałkanach Zachodnich (decyzja)</i> Decyzja Rady 2018/1788 z dnia 19 listopada 2018 r. w sprawie wsparcia Centrum Kontroli Broni Strzeleckiej i Lekkiej dla Europy Wschodniej i Południowo-Wschodniej (SEESAC) w realizacji regionalnego planu działania w sprawie zwalczania nielegalnego handlu bronią na Bałkanach Zachodnich Dz.U L 293 z 20.11.2018, s. 11–23	12975/18
<i>EUTM Somalia: zmiana i przedłużenie (decyzja)</i> Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1787 z dnia 19 listopada 2018 r. w sprawie zmiany oraz przedłużenia obowiązywania decyzji 2010/96/WPZiB w sprawie misji wojskowej Unii Europejskiej mającej na celu przyczynienie się do szkolenia somalijskich sił bezpieczeństwa Dz.U L 293 z 20.11.2018, s. 9–10	12148/18
<i>Decyzja Rady zatwierdzająca zawarcie przez Komisję umowy Euratom–KEDO</i> Decyzja Rady zatwierdzająca zawarcie przez Komisję umowy między Europejską Wspólnotą Energii Atomowej (Euratom) a Organizacją Rozwoju Energetyki Półwyspu Koreańskiego (KEDO)	13261/18
<i>Decyzja Rady zatwierdzająca zawarcie przez Komisję umowy Euratom–KEDO (retroaktywność)</i> DECYZJA RADY zatwierdzająca zawarcie przez Komisję Europejską umowy między Europejską Wspólnotą Energii Atomowej (Euratom) a Organizacją Rozwoju Energetyki Półwyspu Koreańskiego (KEDO)	13263/18
Konkluzje Rady w sprawie bezpieczeństwa i obrony w kontekście globalnej strategii UE	13978/18

3653. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (Edukacja, Młodzież, Kultura i Sport), które odbyło się w Brukseli w dniach 26 i 27 listopada 2018 r.

AKTY USTAWODAWCZE

AKT	DOKUMENT	ZASADA GŁOSOWANIA	GŁOSY
<i>Rozporządzenie o paszy leczniczej</i> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/4 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie wytwarzania, wprowadzania na rynek i stosowania paszy leczniczej, zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 183/2005 oraz uchylające dyrektywę Rady 90/167/EWG (tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U L 4 z 7.1.2019, s. 1–23	43/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu

Oświadczenie Austrii

Z myślą o celu przedmiotowego rozporządzenia, tzn. osiągnięciu wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego, Austria pragnie zwrócić uwagę na poniższe kwestie.

Weterynaryjne produkty lecznicze należałoby wykorzystywać poprzez materiał paszowy jedynie wtedy, gdy zachodzi konkretna potrzeba (tzn. w przypadku choroby).

W duchu pomocniczości zgodnie z nowym rozporządzeniem o wytwarzaniu, wprowadzaniu na rynek i stosowaniu paszy leczniczej powinno być możliwe zachowanie ustalonych krajowych systemów kontroli paszy leczniczej bezpośrednio w gospodarstwie rolnym, jak jest to obecnie praktykowane w Austrii w zarejestrowanych wytwórniach pasz na własne potrzeby.

Aby uwzględnić szczególne potrzeby małych gospodarstw rolnych, mających przeważnie charakter rodzinny, wymogi dotyczące produkcji paszy leczniczej w wytwórniach pasz na własne potrzeby należy wdrażać w sposób praktyczny i wykonalny. Wytwarzanie i podawanie paszy leczniczej przez przeszkolonych rolników pod nadzorem weterynarza jest w Austrii dobrze zakorzenioną praktyką, która zmniejsza wiele zagrożeń, gdyż odnośne produkty lecznicze wykorzystywane są w miejscu i w ilościach, w których są rzeczywiście niezbędne.

<i>Rozporządzenie o weterynaryjnych produktach leczniczych</i> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/6 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych i uchylające dyrektywę 2001/82/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U L 4 z 7.1.2019, s. 43–167	45/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu z wyjątkiem: państw, które wstrzymały się od głosu: CZ
---	-------	-------------------------	--

Oświadczenie Komisji

Nowe rozporządzenie UE w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych wymaga od państw członkowskich gromadzenia i przekazywania danych dotyczących sprzedaży i stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych przeznaczonych do stosowania u zwierząt. Komisja uważa te informacje za kluczowe dla zidentyfikowania ewentualnych czynników ryzyka wystąpienia i rozprzestrzeniania się oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe (AMR), dla monitorowania tendencji w konsumpcji środków przeciwdrobnoustrojowych, dla określenia stosownych docelowych środków polityki oraz dla oceny ich realizacji. Wprawdzie przewidziano, że ten wymóg prawny będzie wdrażany stopniowo, może to jednak wymagać znacznego wkładu pod względem zasobów administracyjnych, ludzkich i finansowych.

W Europejskim planie działania „Jedno zdrowie” na rzecz zwalczania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe uznano, że aby osiągnąć trwałe rezultaty i nadać konieczny impet, ważne jest, by prawodawstwo UE dotyczące oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe (w tym, między innymi, odnoszące się do stosowania leków weterynaryjnych) było wdrażane w należyty sposób. W tym kontekście Komisja zobowiązała się w tym planie działania do udziału we wspieraniu państw członkowskich we wdrażaniu przepisów UE, między innymi poprzez udzielanie za pośrednictwem Służby ds. Wspierania Reform Strukturalnych (SRSS) wsparcia technicznego na rzecz opracowania i wdrożenia polityk zwalczania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe.

Komisja przeanalizuje ponadto możliwości wsparcia dla wspomnianego gromadzenia danych w państwach członkowskich zgodnie z wnioskami złożonymi w kontekście przyszłych wieloletnich ram finansowych UE.

Oświadczenie Republiki Czeskiej

Republika Czeska może przyznać, że aktualizacja istniejącej dyrektywy 2001/82/WE byłaby korzystna przy założeniu pełnego i racjonalnego przestrzegania celów i zasad deklarowanych przez Komisję Europejską przed rozpoczęciem negocjacji dotyczących projektu rozporządzenia w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych.

Republika Czeska również zdecydowanie popiera cel, jakim jest powstrzymanie zagrożeń związanych z opornością na środki przeciwdrobnoustrojowe. Jednak brak możliwości wyegzekwowania przez nowe ustawodawstwo przestrzegania norm UE przez państwa trzecie, między innymi w odniesieniu do ściśle określonych warunków stosowania środków przeciwdrobnoustrojowych, znacznie osłabia polityczne przesłanie UE dotyczące zobowiązań w zakresie walki z opornością na środki przeciwdrobnoustrojowe, a jednocześnie pozbawia producentów unijnych konkurencyjności wobec swoich odpowiedników z państw trzecich. Ponadto wymagany margines elastyczności dla państw członkowskich, by zapewnić dostępność odpowiednich alternatyw dla środków przeciwdrobnoustrojowych, zwłaszcza na małych rynkach, oraz zagrożenia związane z przyszłą dostępnością starych, tradycyjnych weterynaryjnych produktów leczniczych, stanowią inne kluczowe problemy związane z nowym rozporządzeniem.

W opinii Republiki Czeskiej wniosek ten zwiększy obciążenia administracyjne i powiązane z nimi obciążenia finansowe, zarówno dla budżetów publicznych, jak i dla przedsiębiorstw prywatnych. Staje się widoczne, że wdrażanie rozporządzenia będzie znacznie droższe niż pierwotnie zakładano. To nowe rozporządzenie zmniejszy również elastyczność, a co za tym idzie – innowacje, co może doprowadzić do braku dostępności weterynaryjnych produktów leczniczych na rynku czeskim.

Tekst zawiera również ewidentne błędy, które mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo konsumentów.

Republika Czeska wyraża żal, że zatwierdzając obecne rozporządzenie nie korzystamy z możliwości spełnienia zasad, które zostały pierwotnie zadeklarowane i miały zostać osiągnięte.

Republika Czeska podtrzymuje zatem swoje stanowisko przedstawione na forum Coreperu po rozmowach trójstronnych (czerwiec 2018 r.) i wstrzymuje się od głosu.

Oświadczenie Niemiec

Niemcy pragną przedłożyć poniższe uwagi do art. 73–81 w wersji przedstawionej w dok. PE-CONS 45/18.

Ostateczne brzmienie dok. PE-CONS 45/18 dotyczącego wniosku w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie weterynaryjnych produktów leczniczych jest zasadniczo wyważonym ogólnym wynikiem, w którym osiągnięto porozumienie w wielu istotnych kwestiach. Niemcy są jednak zaniepokojone tym, że w nadzorze nad bezpieczeństwem farmakoterapii w odniesieniu do weterynaryjnych produktów leczniczych nacisk położono na zarządzanie sygnałami przez posiadacza zezwolenia na dopuszczenie do obrotu, a obecnie przepisy obowiązujące nie mają zachować ważności. Dotyczy to zwłaszcza:

- zniesienia okresowych raportów o bezpieczeństwie,
- przedłużenia okresu informowania o ciężkich niepożądanych skutkach produktów leczniczych, oraz
- braku rozróżnienia stopnia ciężkości niepożądanych skutków produktów leczniczych.

Ponieważ jednak dyskusje doprowadziły do ogólnych ulepszeń, te pozostałe obawy z punktu widzenia Niemiec nie uniemożliwiają nam wydania zgody na ostateczne brzmienie tekstu kompromisowego.

<i>Rozporządzenie zmieniające rozporządzenie (WE) nr 726/2004 jako część pakietu dotyczącego leków weterynaryjnych</i> Rozporządzenie (UE) 2019/5 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2018 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 726/2004 ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków, rozporządzenie (WE) nr 1901/2006 w sprawie produktów leczniczych stosowanych w pediatrii oraz dyrektywę 2001/83/WE w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (tekst mający znaczenie dla EOG) Dz.U L 4 z 7.1.2019, s. 24–42	44/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
--	-------	-------------------------	---

Oświadczenie Komisji

Komisja przypomina swoje stanowisko, że przy dostosowywaniu istniejących uprawnień Komisji do postanowień art. 290 i 291 TFUE nie jest odpowiednią techniką legislacyjną ustanawianie przepisów przejściowych przewidujących, że akty przyjęte wcześniej przez Komisję na podstawie tych uprawnień będą nadal stosowane, dopóki nie zostaną uchylone. Zdaniem Komisji przepisy takie stwierdzają fakt oczywisty i nie byłyby spójne z innymi aktami ustawodawczymi oraz mogą powodować niepewność prawa na szerszą skalę.

Komisja ubolewa nad tym, że w przedmiotowym instrumencie zostanie dostosowana jedynie część przewidzianych w dyrektywie 2001/83 i rozporządzeniu 1901/2006 uprawnień wynikających z procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą, a pozostałe uprawnienia będą jeszcze musiały zostać dostosowane w negocjacjach w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia zbiorczego (COM(2016) 799). Zdaniem Komisji należało zapewnić pełne dostosowanie w jednym z tych dwóch instrumentów.

<i>Stanowisko Rady w sprawie projektu budżetu korygującego nr 6/2018</i> Decyzja Rady z dnia 26 listopada 2018 r. dotycząca przyjęcia stanowiska Rady w sprawie projektu budżetu korygującego nr 6 Unii Europejskiej na rok budżetowy 2018 Dz.U C 430 z 29.11.2018, s. 1–1	13959/18	większość kwalifikowana	wszystkie państwa członkowskie głosowały za przyjęciem aktu
--	----------	-------------------------	---

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
<i>Konkluzje o sprawozdaniu specjalnym nr 19/2018 Trybunału Obrachunkowego: Europejska sieć kolei dużych prędkości (sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 19/2018)</i> Konkluzje Rady w sprawie sporządzonego przez Europejski Trybunał Obrachunkowy sprawozdania specjalnego nr 19/2018 pt. „Europejska sieć kolei dużych prędkości – nieefektywny i fragmentaryczny system zamiast realnego rozwiązania”	14757/18
<i>Decyzja Rady upoważniająca do otwarcia negocjacji i zmiany Traktatu o Wspólnocie Energetycznej</i> Decyzja Rady upoważniająca do rozpoczęcia negocjacji dotyczących zmiany Traktatu o Wspólnocie Energetycznej	14073/18

Oświadczenie Komisji dotyczące mechanizmu zabezpieczającego

Komisja uznaje, że państwom członkowskim powinno przysługiwać prawo do przedstawiania Komisji informacji i wniosków w odniesieniu do ewentualnego niewywiązywania się przez daną Umawiającą się Stronę ze zobowiązań wynikających z Traktatu o Wspólnocie Energetycznej oraz że Komisja powinna w największym możliwym stopniu uwzględniać te informacje i wnioski.

W tym względzie Komisja rozważy opracowanie stosownego wniosku dotyczącego przyszłej decyzji Rady w sprawie zawarcia protokołu, która uzupełniałaby decyzję Rady 2006/500/WE w sprawie zawarcia Traktatu o Wspólnocie Energetycznej.

W rozumieniu Komisji mechanizm rozpatrywania skarg odnoszący się do państw członkowskich nie wykluczałby możliwości bezpośredniego informowania Komisji przez podmioty prywatne o ewentualnym niewywiązywaniu się przez daną Umawiającą się Stronę ze zobowiązań wynikających z Traktatu o Wspólnocie Energetycznej.

Oświadczenie Komisji w sprawie podstawy prawnej i specjalnego komitetu

Komisja podtrzymuje swoją opinię, że art. 218 ust. 3 i 4 TFUE stanowi wystarczającą podstawę prawną decyzji oraz że żadna materialna podstawa prawna nie jest konieczna. Ponadto jest zdania, że wybór materialnej podstawy prawnej nie ma wpływu na tryb głosowania w Radzie.

Przedmiotowa decyzja nie odpowiada żadnej z sytuacji, o których jest mowa w art. 218 ust. 8 akapit drugi TFUE. Art. 218 ust. 8 akapit pierwszy TFUE określa zatem mającą zastosowanie zasadę proceduralną (zob., per analogiam, sprawa C-687/15).

Komisja przypomina również, że zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału (zob. np. sprawa C-459/03 pkt 94 i sprawa C-600/14), istnienie zewnętrznej kompetencji Unii w odniesieniu do kompetencji dzielonej nie zależy od przyjęcia środków prawodawstwa wtórnego w danej dziedzinie.

Ponadto Komisja potwierdza, że Rada nie może przewidywać w swoich wytycznych negocjacyjnych, że specjalny komitet ma określać wspólne stanowisko lub opracowywać wytyczne, jako że takie ustalenia stanowią naruszenie art. 218 ust. 4 TFUE, co potwierdził Trybunał w sprawie C-425/13.

Komisja zwraca również uwagę Rady na fakt, że wytyczne negocjacyjne wydane przez Radę nie mają mocy wiążącej oraz że specjalny komitet pełni wyłącznie funkcję konsultacyjną (zob. sprawa C-425/13 pkt 88).

<i>Komisja Ekspertów Technicznych OTIF: konsultacje pisemne, listopad 2018 (decyzja Rady o stanowisku UE)</i> Decyzja Rady (UE) 2018/1875 z dnia 26 listopada 2018 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komisji Ekspertów Technicznych Międzyrządowej Organizacji Międzynarodowych Przewozów Kolejami (OTIF) w odniesieniu do pewnych zmian ujednoliconych przepisów technicznych – przepisów ogólnych – podsystemów (UTP GEN-B) oraz ujednoliconych przepisów technicznych – aplikacje telematyczne dla przewozów towarowych (UTP TAF) Dz.U L 306 z 30.11.2018, s. 50–52	13299/18
<i>Decyzja Rady o stanowisku UE we Wspólnocie Energetycznej</i> Decyzja Rady w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na forum Rady Ministerialnej Wspólnoty Energetycznej oraz w Stałej Grupy Wysokiego Szczebla Wspólnoty Energetycznej (Skopje, 28 i 29 listopada 2018 r.)	14097/18
<i>Rozporządzenie o nowych kategoriach horyzontalnej pomocy państwa</i> Rozporządzenie Rady (UE) 2018/1911 z dnia 26 listopada 2018 r. zmieniające rozporządzenie (UE) 2015/1588 w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa (Tekst mający znaczenie dla EOG.) Dz.U L 311 z 7.12.2018, s. 8–9	14237/18
<i>Zmiana umowy z Brazylią w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych dla posiadaczy paszportów dyplomatycznych, służbowych lub urzędowych – decyzja Rady o podpisaniu</i> Decyzja Rady (UE) 2018/1869 z dnia 26 listopada 2018 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii, Umowy między Unią Europejską a Federacyjną Republiką Brazylii zmieniającej Umowę między Unią Europejską a Federacyjną Republiką Brazylii w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych dla posiadaczy paszportów dyplomatycznych, służbowych lub urzędowych Dz.U L 306 z 30.11.2018, s. 1–3	13444/18

<i>Zmiana umowy z Brazylią dotyczącej zniesienia wiz krótkoterminowych dla posiadaczy zwykłych paszportów – decyzja Rady o podpisaniu</i> Decyzja Rady (UE) 2018/1870 z dnia 26 listopada 2018 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii, Umowy między Unią Europejską a Federacyjną Republiką Brazylii zmieniającej Umowę między Unią Europejską a Federacyjną Republiką Brazylii w sprawie zniesienia wiz krótkoterminowych dla posiadaczy paszportów zwykłych Dz.U L 306 z 30.11.2018, s. 4–6	13447/18
<i>Zalecenie z oceny Schengen: ochrona danych w Norwegii</i> Decyzja wykonawcza Rady ustanawiająca zalecenie w sprawie wyeliminowania niedociągnięć stwierdzonych w toku oceny z 2017 r. dotyczącej stosowania przez Norwegię dorobku Schengen w dziedzinie ochrony danych	14114/18
<i>Decyzja Rady o stanowisku UE w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do zmiany załącznika IX (Usługi finansowe) do porozumienia EOG (zbiorczy akt prawny II)</i> Decyzja Rady (UE) 2018/1867 z dnia 26 listopada 2018 r. w sprawie stanowiska, jakie należy przyjąć w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie EOG, dotyczącego zmiany załącznika IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG (Omnibus II) (Tekst mający znaczenie dla EOG.) Dz.U L 304 z 29.11.2018, s. 29–31	13109/18
<i>Konkluzje w sprawie roli pracy z młodzieżą w kontekście migracyjno-uchodźczym</i> Konkluzje Rady w sprawie roli pracy z młodzieżą w kontekście migracyjno-uchodźczym Dz.U C 441 z 7.12.2018, s. 5–10	14837/18

Oświadczenie Grecji

Od momentu przedstawienia projektu konkluzji Rady w sprawie roli pracy z młodzieżą w kontekście migracyjno-uchodźczym Grecja w pełni podzielała jego zamierzenia i w konstruktywny sposób uczestniczyła w dyskusjach w Radzie, aby wypracować wszechstronny i wymowny tekst wytyczający wskazówki do zatwierdzania polityk zainspirowanych Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej i europejskimi wartościami i spójnych z nimi.

Grecja pragnie wyjaśnić, że zaakceptowała ten tekst w jego ostatecznym brzmieniu tylko w imię kompromisu, i wyrazić swoje zastrzeżenia co do osłabienia wydźwięku konkluzji Rady. Tekst ten nie zawiera żadnych konkretnych odniesień do młodych migrantów, nie mówiąc już o azylantach ani bezpaństwowcach. Usunięcie tych terminów z ostatecznej wersji tekstu powoduje, że naszym zdaniem konkluzje nie odzwierciedlają w widoczny sposób gotowości do wspierania tych kategorii młodych ludzi w trudnych sytuacjach. Wyrażamy głęboki żal w związku z brakiem konkretnych odniesień do tych grup i użyciem zamiast tego neutralnego sformułowania „obywatele państw trzecich”, które jest zbyt szerokie i wyzbyte znaczenia politycznego.

Grecja wyraziła już na forum organów przygotowawczych Rady i dalej wyraża pogląd, że to przesłanie polityczne nie powinno być słabe, dwuznaczne i niejasne. Ponieważ polityczny wpływ tych konkluzji Rady na dyskurs publiczny będzie prawdopodobnie bardzo niewielki, Grecja wzywa państwa członkowskie do nasilenia starań zmierzających do pełnego wsparcia planowanego celu tego politycznego tekstu.

Zalecenie w sprawie propagowania automatycznego wzajemnego uznawania dyplomów szkół wyższych i świadectw ukończenia szkół średnich

Zalecenie Rady z dnia 26 listopada 2018 r. w sprawie propagowania automatycznego wzajemnego uznawania kwalifikacji uzyskanych w ramach kształcenia i szkolenia na poziomie wyższym i średnim II stopnia oraz efektów uczenia się osiągniętych w okresach nauki za granicą
Dz.U C 444 z 10.12.2018, s. 1–8

14081/18

Oświadczenie Grecji

Zdaniem Grecji wniosek dotyczący zalecenia Rady w sprawie propagowania automatycznego wzajemnego uznawania dyplomów szkół wyższych i świadectw ukończenia szkół średnich oraz efektów uczenia się osiągniętych w okresach nauki za granicą to inicjatywa zgłoszona w dobrym momencie i mogąca w znacznej mierze sprzyjać mobilności transgranicznej osób uczących się. Zgadząmy się z celem politycznym, jakim jest ściślejsza współpraca, i wyrażamy uznanie dla wysiłków poczynionych przez prezydencję, Komisję i państwa członkowskie. Popieramy również podejście stopniowe do zwiększania przejrzystości oraz budowania zaufania między państwami członkowskimi jako jeden z istotnych warunków koniecznych do czynienia postępów w zakresie uznawania kwalifikacji uzyskanych w ramach kształcenia na poziomie wyższym.

W związku z tym uważamy, że należy przeanalizować europejskie polityki w zakresie zapewniania jakości w transnarodowym szkolnictwie wyższym, a także wyzwania z nimi związane, zwłaszcza mając na względzie ostatnie zmiany, a jednocześnie uznając rolę systemów krajowych w podtrzymywaniu edukacyjnej, kulturalnej i społecznej różnorodności w Europie.

Pragniemy podkreślić, że w myśl art. 165 Traktatu o funkcjonowaniu UE treść nauczania i organizacja systemów edukacyjnych wchodzą w zakres odpowiedzialności państw członkowskich, toteż zapobieganie wszelkim odstępstwom od postanowień tego artykułu ma dla państw członkowskich kluczowe znaczenie. Termin „władze krajowe” wymieniony w definicji instytucji szkolnictwa wyższego zawartej w zaleceniu nie został doprecyzowany i w związku z tym może być interpretowany na dwa sposoby – jako odniesienie w ramach dyplomów franczyzowych zarówno do organów krajowych państwa wysyłającego, jak i do organów krajowych państwa przyjmującego. Naszym zdaniem ten brak jasności nie powinien podważać krajowej odpowiedzialności, jeśli chodzi o dalsze kroki służące wdrożeniu niniejszego zalecenia na terytorium państw członkowskich.

Należy zauważyć, że nie zostały opracowane ani przyjęte żadne wytyczne dotyczące zapewniania jakości i akredytacji dyplomów franczyzowych. Mowa o nich jedynie w konkluzjach Rady z 20 maja 2014 r., w których zachęca się państwa członkowskie do tego, by organy krajowe państwa wysyłającego i przyjmującego w ramach franczyzy prowadziły współpracę w celu zapewnienia akredytacji dyplomów franczyzowych. W konkluzjach proponuje się bardzo ogólne ramy, które uzależnione są od współpracy organów krajowych i nie mogą same stanowić podstawy procedury akredytacji, gdyż nie towarzyszą im specjalne wytyczne dotyczące współpracy między organami krajowymi państw członkowskich; oznacza to, że nie jest możliwe stosowanie tych ram do celów przedmiotowego zalecenia, gdyż nie mogą one w ostateczny sposób zapewnić jakości akredytowanych dyplomów.

Aby nie kwestionować krajowej odpowiedzialności i krajowych kompetencji państw członkowskich w zakresie systemów i polityk edukacyjnych i by nie czynić ustępstw w kwestii statusu i jakości dyplomów, które mają podlegać uznaniu, wyjaśniamy, że w naszym rozumieniu termin „władze krajowe” zawarty w definicji instytucji szkolnictwa wyższego odnosi się do organu krajowego państwa członkowskiego, w którym organ ten prowadzi działania służące zapewnieniu jakości szkolnictwa wyższego. Grecja będzie wdrażać zalecenie Rady w sprawie propagowania automatycznego wzajemnego uznawania kwalifikacji uzyskanych w ramach kształcenia i szkolenia na poziomie wyższym i średnim II stopnia oraz efektów uczenia się osiągniętych w okresach nauki za granicą zgodnie z tą interpretacją.

Zasadniczym celem, jakiemu służy skuteczne wprowadzanie w życie zapewniania jakości w edukacji transnarodowej, pozostaje dążenie do większej jakości w szkolnictwie wyższym. W interesie wszystkich leży zapewnienie, by edukacja wciąż rozwijała się z pożytkiem dla naszej młodzieży i przyszłych pokoleń.

Oświadczenie Niemiec

Republika Federalna Niemiec zgadza się z celem politycznym, jakim jest zacieśnienie współpracy z myślą o ułatwianiu uznawania kwalifikacji uzyskanych w ramach kształcenia i szkolenia na poziomie wyższym i średnim II stopnia oraz efektów uczenia się osiągniętych w okresach nauki za granicą, tak by umożliwić dostęp do dalszego uczenia się. Cel ten wyrażono w konkluzjach Rady Europejskiej z dnia 14 grudnia 2017 r. Proponowane zalecenie Rady może w znaczny sposób przyczynić się realizacji tego celu.

Państwa członkowskie już poczyniły znaczne postępy w uznawaniu kwalifikacji w różnych dziedzinach edukacji i kontynuują ten proces. Na przykład kwestie uznawania kwalifikacji uzyskanych w wyniku kształcenia na poziomie wyższym rozstrzygane są w ramach współpracy w procesie bolońskim rozciągającym się daleko poza Wspólnotę. Ponadto państwa członkowskie współpracują na szczeblu europejskim w wielu różnych dziedzinach edukacji, by zapewnić przejrzystość kwalifikacji, która stanowi kluczowe narzędzie wspomagające podejmowanie decyzji w krajowych procedurach uznawania. Zestaw narzędzi wzajemnego uznawania kwalifikacji do celów dalszego uczenia się został już przewidziany w Konwencji o uznaniu kwalifikacji związanych z uzyskaniem wyższego wykształcenia w Regionie Europejskim (lizbońska konwencja o uznawaniu kwalifikacji) z 1997 r.

Proponowane zalecenie oparte na lizbońskiej konwencji o uznawaniu kwalifikacji jest kolejnym krokiem ku wzmocnieniu współpracy państw członkowskich w tej dziedzinie. Republika Federalna Niemiec wyraża zadowolenie ze zróżnicowanego podejścia przyjętego w przedmiotowym zaleceniu Rady, które przewiduje podejście stopniowe do zwiększania przejrzystości oraz budowania zaufania między państwami członkowskimi w kontekście uznawania kwalifikacji uzyskanych w wyniku kształcenia i szkolenia na poziomie średnim. Budowanie zaufania stanowi ważny warunek umożliwienia postępów w uznawaniu kwalifikacji uzyskanych w wyniku kształcenia i szkolenia na poziomie średnim.

W związku z różnorodnością systemów szkolnictwa państw członkowskich – zwłaszcza w dziedzinie kształcenia ogólnego i szkolenia zawodowego – Republika Federalna Niemiec krytycznie ocenia automatyczne wzajemne uznawanie kwalifikacji uzyskanych w ramach kształcenia na poziomie średnim II stopnia, zupełnie wykluczające ocenę równoważności. Z punktu widzenia Niemiec państwa członkowskie muszą zasadniczo utrzymać możliwość przeprowadzania ocen równoważności. Republika Federalna Niemiec opowiada się zatem za możliwością sprawdzania równoważności w należycie uzasadnionych przypadkach – jak opisano w proponowanym zaleceniu Rady.

Na zakończenie Republika Federalna Niemiec pragnie zwrócić uwagę na odpowiedzialność państw członkowskich za treść nauczania i organizację systemów szkolnictwa, a zatem na ich wyłączną odpowiedzialność za dalsze kroki mające na celu wdrożenie tego zalecenia, a także na przepisy art. 165 TFUE.

<i>Konkluzje w sprawie planu prac w dziedzinie kultury na lata 2019–2022</i> Konkluzje Rady w sprawie planu prac w dziedzinie kultury na lata 2019–2022 Dz.U C 460 z 21.12.2018, s. 12–25	14984/18
Oświadczenie Niemiec Sformułowanie zaproponowane przez prezydencję w ramach priorytetu E „Międzynarodowe stosunki kulturalne / metody pracy” rozumiemy w ten sposób, że nadal możliwe będzie opracowanie przyszłej strategii UE w zakresie międzynarodowych stosunków kulturalnych przy zaangażowaniu organów Rady odpowiedzialnych za wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa oraz – w szczególności – przedstawicieli ministerstw spraw zagranicznych.	
<i>Konkluzje w sprawie wzmocnienia treści europejskich w gospodarce cyfrowej</i> Konkluzje Rady w sprawie wzmocnienia treści europejskich w gospodarce cyfrowej Dz.U C 457 z 19.12.2018, s. 2–7	14986/18
<i>Konkluzje o gospodarczym wymiarze sportu i związanych ze sportem korzyściach społeczno-gospodarczych</i> Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie gospodarczego wymiaru sportu i związanych ze sportem korzyści społeczno-gospodarczych Dz.U C 449 z 13.12.2018, s. 1–5	14945/18
3654. posiedzenie Rady Unii Europejskiej (Sprawy zagraniczne/Handel), które odbyło się w Brukseli w dniach 29 i 30 listopada 2018 r.	
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
<i>Konkluzje o edukacji w sytuacjach nadzwyczajnych i w czasie przedłużających się kryzysów</i> Konkluzje Rady w sprawie edukacji w sytuacjach nadzwyczajnych i w czasie przedłużających się kryzysów	14719/18
<i>Konkluzje o sprawozdaniu z realizacji unijnego planu działania w sprawie równości płci II w 2017 r.</i> Konkluzje Rady dotyczące realizacji unijnego planu działania w sprawie równości płci II w 2017 r.: Zwiększanie równości płci i wzmocnianie pozycji kobiet poprzez działania zewnętrzne UE	14551/18
<i>Konkluzje o zmienionych unijnych ramach wyników w zakresie rozwoju i współpracy międzynarodowej</i> Konkluzje Rady w sprawie zmienionych unijnych ram wyników w zakresie rozwoju i współpracy międzynarodowej	14553/18

<i>Konkluzje Rady o bezpieczeństwie żywnościowym i żywieniowym</i> Poprawa światowego bezpieczeństwa żywnościowego i żywieniowego	14554/18
<i>Rozporządzenie o rozporządzeniu finansowym mającym zastosowanie do 11. EFR</i> Rozporządzenie Rady (UE) 2018/1877 z dnia 26 listopada 2018 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju i uchylającego rozporządzenie (UE) 2015/323 Dz.U L 307 z 3.12.2018, s. 1–21	13257/18
Procedury pisemne zakończone w dniu 28 listopada 2018 r.	
AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM	
AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2018/1868 z dnia 28 listopada 2018 r. dotycząca wykonania decyzji (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii Dz.U L 304 z 29.11.2018, s. 32–34	14463/18
Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2018/1863 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie wykonania art. 21 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/44 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii Dz.U L 304 z 29.11.2018, s. 1–2	14465/18

3655. posiedzenie Rady (ds. Konkurencyjności (Rynku Wewnętrznego, Przemysłu, Badań i Przestrzeni Kosmicznej)), które odbyło się w Brukseli w dniach 29 i 30 listopada 2018 r.

AKTY O CHARAKTERZE NIEUSTAWODAWCZYM

AKT	DOKUMENT / OŚWIADCZENIA
<i>Konkluzje o lepszym stanowieniu prawa (sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 16/2018)</i> Projekt konkluzji Rady w sprawie sprawozdania specjalnego nr 16/2018 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego pt. „Przegląd ex post ustawodawstwa UE – system dobrze ugruntowany, lecz niekompletny”	14137/18
<i>Decyzja Rady o stanowiska UE wobec CORSIA</i> Decyzja Rady (UE) 2018/2027 z dnia 29 listopada 2018 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w odniesieniu do pierwszego wydania międzynarodowych norm i zalecanych metod postępowania w zakresie ochrony środowiska – mechanizm kompensacji i redukcji CO₂ dla lotnictwa międzynarodowego (CORSIA) Dz.U L 325 z 20.12.2018, s. 25–28	14330/18
<i>Decyzja Rady w sprawie podpisania Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim, protokołu wykonawczego do niej oraz wymiany listów towarzyszącej umowie</i> Decyzja Rady (UE) 2018/2068 z dnia 29 listopada 2018 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii, Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim, protokołu wykonawczego do niej oraz wymiany listów towarzyszącej umowie Dz.U L 331 z 28.12.2018, s. 1–3	14365/18

Oświadczenie Danii i Niemiec

Dania i Niemcy podkreślają znaczenie solidnego partnerstwa politycznego i gospodarczego między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim.

Dania i Niemcy podkreślają znaczenie przestrzegania prawa UE, za którego część – przy przystępowaniu do porozumień dwustronnych – można uważać prawo międzynarodowe. Zapoznaliśmy się wnikliwie z uwagami Służby Prawnej Rady w dokumencie pt. „Projekt zmienionej umowy z Marokiem o połowach oraz projekt nowego protokołu do niej – zgodność z orzecznictwem Trybunału.

Dania i Niemcy konsekwentnie podkreślały, że porozumienie musi być zgodne z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-266/16 wydanym w dniu 27 lutego 2018 r. Dania i Niemcy przyjmują treść i formę powyższego dokumentu jako dowód na to, że Służba Prawna Rady uważa, że przystąpienie do przedmiotowego porozumienia jest w pełni zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-266/16 wydanym w dniu 27 lutego 2018 r. i nie narusza statusu Sahary Zachodniej.

Dania i Niemcy uważają, że obecna sytuacja Sahary Zachodniej stanowi przeszkodę dla politycznego, gospodarczego i społecznego rozwoju w regionie Maghrebu. Co za tym idzie, Dania i Niemcy nadal popierają prowadzone przez ONZ działania mające na celu znalezienie sprawiedliwego, trwałego i obustronnie akceptowalnego rozwiązania politycznego dla Sahary Zachodniej.

W związku z powyższym Dania i Niemcy popierają przyjęcie decyzji Rady w sprawie zmiany umowy o połowach i protokołu do niej.

Oświadczenie Irlandii

Irlandia podkreśla znaczenie solidnego partnerstwa politycznego i gospodarczego między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim.

Irlandia podkreśla znaczenie przestrzegania prawa UE, za którego część – przy przystępowaniu do porozumień dwustronnych – można uważać prawo międzynarodowe. Zapoznaliśmy się wnikliwie z uwagami Służby Prawnej Rady w dokumencie pt. „Projekt zmienionej umowy z Marokiem o połowach oraz projekt nowego protokołu do niej – zgodność z orzecznictwem Trybunału”.

Irlandia konsekwentnie podkreślała, że porozumienie musi być zgodne z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-266/16 wydanym w dniu 27 lutego 2018 r. Przyjmujemy treść i formę powyższego dokumentu jako dowód na to, że Służba Prawna Rady uważa, że przystąpienie do przedmiotowego porozumienia jest w pełni zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-266/16 wydanym w dniu 27 lutego 2018 r. i nie narusza statusu Sahary Zachodniej. Irlandia nadal popiera prowadzone przez ONZ działania mające na celu znalezienie sprawiedliwego, trwałego i obustronnie akceptowalnego rozwiązania politycznego dla Sahary Zachodniej.

W związku z powyższym Irlandia popiera przyjęcie decyzji Rady w sprawie zmiany umowy o połowach i protokołu do niej.

Oświadczenie Szwecji

Szwecja będzie głosowała przeciwko decyzjom Rady dotyczącym umowy o partnerstwie w sprawie połowów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim. Podczas przyjmowania mandatu w kwietniu Szwecja wyraziła jasno, że jej poparcie dla przyszłej umowy będzie zależało od pełnej zgodności tej umowy z prawem międzynarodowym, w tym wyrokami Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości. Wyroki te stanowią, że wdrażanie umów z Marokiem obejmujących terytorium Sahary Zachodniej oraz wody do niego przylegające musi zostać zaakceptowane przez ludność Sahary Zachodniej. Szwecja również jasno wyraziła, że zawarte w mandacie sformułowanie „odnośna ludność” rozumie jako „ludność Sahary Zachodniej” zgodnie z przedmiotowymi wyrokami.

Szwecja składa podziękowania instytucjom UE za ich istotną pracę w trakcie negocjacji, łącznie z prowadzeniem procesu konsultacji. Szwecja ceni mocne związki polityczne i gospodarcze między UE a Marokiem i popiera współpracę w sferze rybołówstwa. Szwecja potwierdza, że kluczowe znaczenie ma fakt, by ludność Sahary Zachodniej wyraziła swoją akceptację dla przedmiotowej umowy. Po ocenie umowy i przeprowadzonego procesu Szwecja zauważa, że znaczące organizacje reprezentujące ludność Sahary Zachodniej nie wyraziły swojej akceptacji dla przedmiotowej umowy. Szwecja stwierdza więc, że wymogi prawne przedstawione przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości nie zostały spełnione, a co za tym idzie, nie może zatwierdzić przedmiotowej umowy.

Oświadczenie Komisji Europejskiej

W wyroku w sprawach połączonych C-103/12 i C-165/12 (Parlament Europejski i Komisja przeciwko Radzie) Trybunał Sprawiedliwości jasno potwierdził, że decyzje odnoszące się do zawarcia zewnętrznych umów w sprawie połowów w pełni wchodzą w zakres stosowania art. 43 ust. 2 TFUE (w związku z mającą zastosowanie procedurą określoną w art. 218 TFUE, tj. art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v) w odniesieniu do decyzji dotyczących zawarcia umów), i odrzucił stanowisko, zgodnie z którym decyzje tego rodzaju mogą wchodzić w zakres stosowania art. 43 ust. 3 TFUE.

Komisja podkreśla, że w przypadku decyzji o podpisaniu i zawarciu Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim, jej protokołu wykonawczego oraz towarzyszącej jej wymiany listów, do zawarcia umowy i protokołu wymagana będzie w każdym przypadku zgoda Parlamentu Europejskiego i z tego powodu najbardziej odpowiednią precyzyjną materialną podstawą prawną był art.43 ust. 2 TFUE, tak jak sama zaproponowała.

Aby jednak ułatwić planowane zawarcie umowy i protokołu w szybkim tempie w związku z pilną sytuacją, jaka obecnie panuje, Komisja nie sprzeciwi się kompromisowi prezydencji w celu zmiany podstawy prawnej na art. 43 TFUE, przy którym nadal należałoby zastosować tę samą procedurę zgody określoną w art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v) TFUE.

W żaden sposób nie może to stanowić precedensu.

<i>Rozporządzenie w sprawie przydziału uprawnień do połowów na mocy Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim i protokołu wykonawczego do niej</i> Rozporządzenie Rady w sprawie przydziału uprawnień do połowów na podstawie Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim oraz protokołu wykonawczego do niej	14382/18
Oświadczenie Danii i Niemiec Dania i Niemcy podkreślają znaczenie solidnego partnerstwa politycznego i gospodarczego między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim. Dania i Niemcy podkreślają znaczenie przestrzegania prawa UE, za którego część – przy przystępowaniu do porozumień dwustronnych – można uważać prawo międzynarodowe. Zapoznaliśmy się wnikliwie z uwagami Służby Prawnej Rady w dokumencie pt. „Projekt zmienionej umowy z Marokiem o połowach oraz projekt nowego protokołu do niej – zgodność z orzecznictwem Trybunału”. Dania i Niemcy konsekwentnie podkreślały, że porozumienie musi być zgodne z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-266/16 wydanym w dniu 27 lutego 2018 r. Dania i Niemcy przyjmują treść i formę powyższego dokumentu jako dowód na to, że Służba Prawna Rady uważa, że przystąpienie do przedmiotowego porozumienia jest w pełni zgodne z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-266/16 wydanym w dniu 27 lutego 2018 r. i nie narusza statusu Sahary Zachodniej. Dania i Niemcy uważają, że obecna sytuacja Sahary Zachodniej stanowi przeszkodę dla politycznego, gospodarczego i społecznego rozwoju w regionie Maghrebu. Co za tym idzie, Dania i Niemcy nadal popierają prowadzone przez ONZ działania mające na celu znalezienie sprawiedliwego, trwałego i obustronnie akceptowalnego rozwiązania politycznego dla Sahary Zachodniej. W związku z powyższym Dania i Niemcy popierają przyjęcie decyzji Rady w sprawie zmiany umowy o połowach i protokołu do niej.	

Oświadczenie Irlandii

Irlandia podkreśla znaczenie solidnego partnerstwa politycznego i gospodarczego między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim.

Irlandia podkreśla znaczenie przestrzegania prawa UE, za którego część – przy przystępowaniu do porozumień dwustronnych – można uważać prawo międzynarodowe. Zapoznaliśmy się wnikliwie z uwagami Służby Prawnej Rady w dokumencie pt. „Projekt zmienionej umowy z Marokiem o połowach oraz projekt nowego protokołu do niej – zgodność z orzecznictwem Trybunału”.

Irlandia konsekwentnie podkreślała, że porozumienie musi być zgodne z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-266/16 wydanym w dniu 27 lutego 2018 r. Przyjmujemy treść i formę powyższego dokumentu jako dowód na to, że Służba Prawna Rady uważa, że przystąpienie do przedmiotowego porozumienia jest w pełni zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-266/16 wydanym w dniu 27 lutego 2018 r. i nie narusza statusu Sahary Zachodniej. Irlandia nadal popiera prowadzone przez ONZ działania mające na celu znalezienie sprawiedliwego, trwałego i obustronnie akceptowalnego rozwiązania politycznego dla Sahary Zachodniej.

W związku z powyższym Irlandia popiera przyjęcie decyzji Rady w sprawie zmiany umowy o połowach i protokołu do niej.

Oświadczenie Szwecji

Szwecja będzie głosowała przeciwko decyzjom Rady dotyczącym umowy o partnerstwie w sprawie połowów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim. Podczas przyjmowania mandatu w kwietniu Szwecja wyraziła jasno, że jej poparcie dla przyszłej umowy będzie zależało od pełnej zgodności tej umowy z prawem międzynarodowym, w tym wyrokami Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości. Wyroki te stanowią, że wdrażanie umów z Marokiem obejmujących terytorium Sahary Zachodniej oraz wody do niego przylegające musi zostać zaakceptowane przez ludność Sahary Zachodniej. Szwecja również jasno wyraziła, że zawarte w mandacie sformułowanie „odnośna ludność” rozumie jako „ludność Sahary Zachodniej” zgodnie z przedmiotowymi wyrokami.

Szwecja składa podziękowania instytucjom UE za ich istotną pracę w trakcie negocjacji, łącznie z prowadzeniem procesu konsultacji. Szwecja ceni mocne związki polityczne i gospodarcze między UE a Marokiem i popiera współpracę w sferze rybołówstwa. Szwecja potwierdza, że kluczowe znaczenie ma fakt, by ludność Sahary Zachodniej wyraziła swoją akceptację dla przedmiotowej umowy. Po ocenie umowy i przeprowadzonego procesu Szwecja zauważa, że znaczące organizacje reprezentujące ludność Sahary Zachodniej nie wyraziły swojej akceptacji dla przedmiotowej umowy. Szwecja stwierdza więc, że wymogi prawne przedstawione przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości nie zostały spełnione, a co za tym idzie, nie może zatwierdzić przedmiotowej umowy.

Oświadczenie Komisji Europejskiej

W wyroku w sprawach połączonych C-103/12 i C-165/12 (Parlament Europejski i Komisja przeciwko Radzie) Trybunał Sprawiedliwości jasno potwierdził, że decyzje odnoszące się do zawarcia zewnętrznych umów w sprawie połowów w pełni wchodzą w zakres stosowania art. 43 ust. 2 TFUE (w związku z mającą zastosowanie procedurą określoną w art. 218 TFUE, tj. art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v) w odniesieniu do decyzji dotyczących zawarcia umów), i odrzucił stanowisko, zgodnie z którym decyzje tego rodzaju mogą wchodzić w zakres stosowania art. 43 ust. 3 TFUE.

Komisja podkreśla, że w przypadku decyzji o podpisaniu i zawarciu Umowy o partnerstwie w sprawie zrównoważonych połowów między Unią Europejską a Królestwem Marokańskim, jej protokołu wykonawczego oraz towarzyszącej jej wymiany listów, do zawarcia umowy i protokołu wymagana będzie w każdym przypadku zgoda Parlamentu Europejskiego i z tego powodu najbardziej odpowiednią precyzyjną materialną podstawą prawną był art.43 ust. 2 TFUE, tak jak sama zaproponowała.

Aby jednak ułatwić planowane zawarcie umowy i protokołu w szybkim tempie w związku z pilną sytuacją, jaka obecnie panuje, Komisja nie sprzeciwi się kompromisowi prezydencji w celu zmiany podstawy prawnej na art. 43 TFUE, przy którym nadal należałoby zastosować tę samą procedurę zgody określoną w art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v) TFUE.

W żaden sposób nie może to stanowić precedensu.

Decyzja Rady zatwierdzająca zewnętrznych biegłych rewidentów De Nederlandsche Bank
Decyzja Rady (UE) 2018/1890 z dnia 29 listopada 2018 r. zmieniająca decyzję 1999/70/WE dotyczącą zewnętrznych biegłych rewidentów krajowych banków centralnych w odniesieniu do zewnętrznych biegłych rewidentów De Nederlandsche Bank
Dz.U L 309 z 5.12.2018, s. 3–4

13805/18

Decyzja Rady o stanowisku UE w ramach Wspólnego Komitetu EOG w odniesieniu do zmiany załącznika IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG
Decyzja Rady (UE) 2018/2059 z dnia 29 listopada 2018 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu EOG, dotyczącego zmiany załącznika IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG (Tekst mający znaczenie dla EOG.)
Dz.U L 329 z 27.12.2018, s. 13–19

13114/18

<i>Konkluzje o strategii dotyczącej przyszłej polityki przemysłowej UE</i> Konkluzje Rady pt. „Strategia dotycząca przyszłej polityki przemysłowej UE”	14832/18
<i>Konkluzje o zarządzaniu europejską przestrzenią badawczą</i> Konkluzje w sprawie zarządzania europejską przestrzenią badawczą	14989/18
